

7 NIEDZIELA WIELKANOCNA

ŁK 24,46-53

Jezus rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni mocą z wysoka».

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba.

Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jeruzalem, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

Wniebowstąpienie Pańskie

Jedynie Łukasz dwukrotnie opisał Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa: na zakończenie swej Ewangelii oraz na samym początku Dziejów Apostolskich. Finałem Ewangelii Łukasza jest pożegnanie Jezusa z uczniami. Zmartwychwstały Pan ukazuje się im po raz ostatni i daje im wskazówki, dotyczące ich dalszej działalności na ziemi. Po Jego odejściu, jako Jego świadkowie, mają głosić „nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom”. Będą to czynić napelnieni mocą Bożą. Dlatego Zmartwychwstały poleca im, aby do tego czasu pozostali w Jeruzalem, aż zostaną „przyobleczeni” Duchem Świętym – obietnicą Jego Ojca.

Rozstając się z uczniami, Zmartwychwstały Pan błogosławił ich i odszedł do Ojca. To pożegnalne spotkanie stało się początkiem dla popaschalnego Kościoła, jego misyjnego powołania i misyjnej działalności w świecie. My dziś, należąc do tej wspól-

noty, podobnie jak pierwsi uczniowie mamy świadczyć o Jezusie zmartwychwstałym, o Jego duchowej obecności pośród nas. Po wniebowstąpieniu On stał się „niewidzialny” dla oczu, ale teraz to my mamy czynić Go „widzialnym” w nas i w naszym życiu. Widzialne ma być całe nasze życie, oparte na Ewangelii; widzialne mają być nasze uczynki, słowa i chrześcijańska moralność. W ten sposób mamy być widocznym znakiem Jego żywej obecności wszędzie tam, gdzie jesteśmy i dokąd prowadzą nasze drogi.

Na koniec opisu Wniebowstąpienia Łukasz zauważa, że uczniowie Jezusa, po Jego odejściu do nieba, z radością wrócili do Jeruzalem, gdzie stale przebywali w świątyni na modlitwie w oczekiwaniu Ducha Świętego. I my powinniśmy pozostawać we wspólnocie naszych parafialnych Kościołów, utrzymując stały kontakt z Panem Bogiem poprzez modlitwę, lekturę Pisma Świętego i Eucharystię. Powinniśmy wprowadzać Boga do naszych domów, rodzin i wszędzie tam, gdzie się o Nim zapomina. Dlatego nieprzerwanie trwajmy przy Panu Jezusie, nie gaśmy Jego Ducha, naśladujmy Pana, ciągle ucząc się od Niego drogi do naszego Ojca w niebie. Patrzymy więc w niebo z ufnością, wierząc, że tam kiedyś na zawsze połączymy się z Nim w chwale.

* * *

*Nie umrę, lecz będę żył
i głosił dzieła Pańskie
(Ps 118,17).*

*Szczęśliwi, których droga nieskalana,
którzy postępują według Prawa Pańskiego
(Ps 119,1).*